

بۆ مندالی تەمەن "۱۰" سال و بەرەوزوور

تەرەپشکێکی ئەویندار

خاوه نی ئه م په رتووکه

.....

.....

..... ته مه ن

که، ویشکیگی ته ویندار،

نوسین و تاماده کردنی وینه‌یی
زهمانه سالم

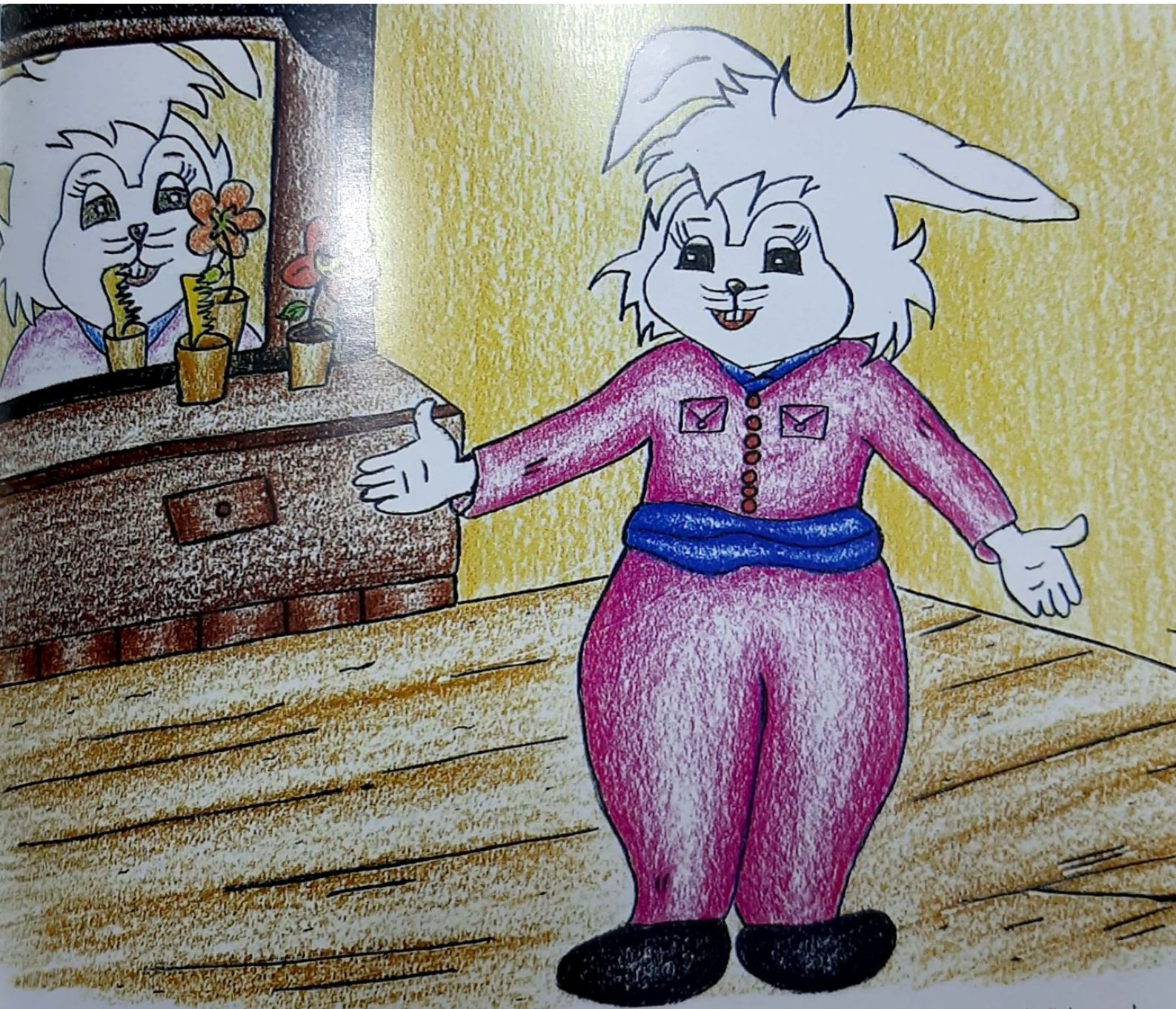

که رویشکیکی سپی به ناوی (وریا) له مهلبهندی ئەفسووناوی کوردستاندا دهژیا، ئەو جوتیاریکی دلۆقان و زەحمەتکیش بوو، چونکه هەر کاتیک گیزەر و کهلهرمه کانی دهگەیشت بهشی هاوریکانیشی دەدا.

وریا دهمه و ئیواره له کار دهستی کیشاوه و بو ماله که ی که به گولی سپی داپوشرا بوو، گه رایه وه. به هوی
ئاره ق کردنه وه یه وه له ناو کووله که یه کی گه وره که ئاوه که ی له بهر خور گه رم ببوو، خوی شوست.

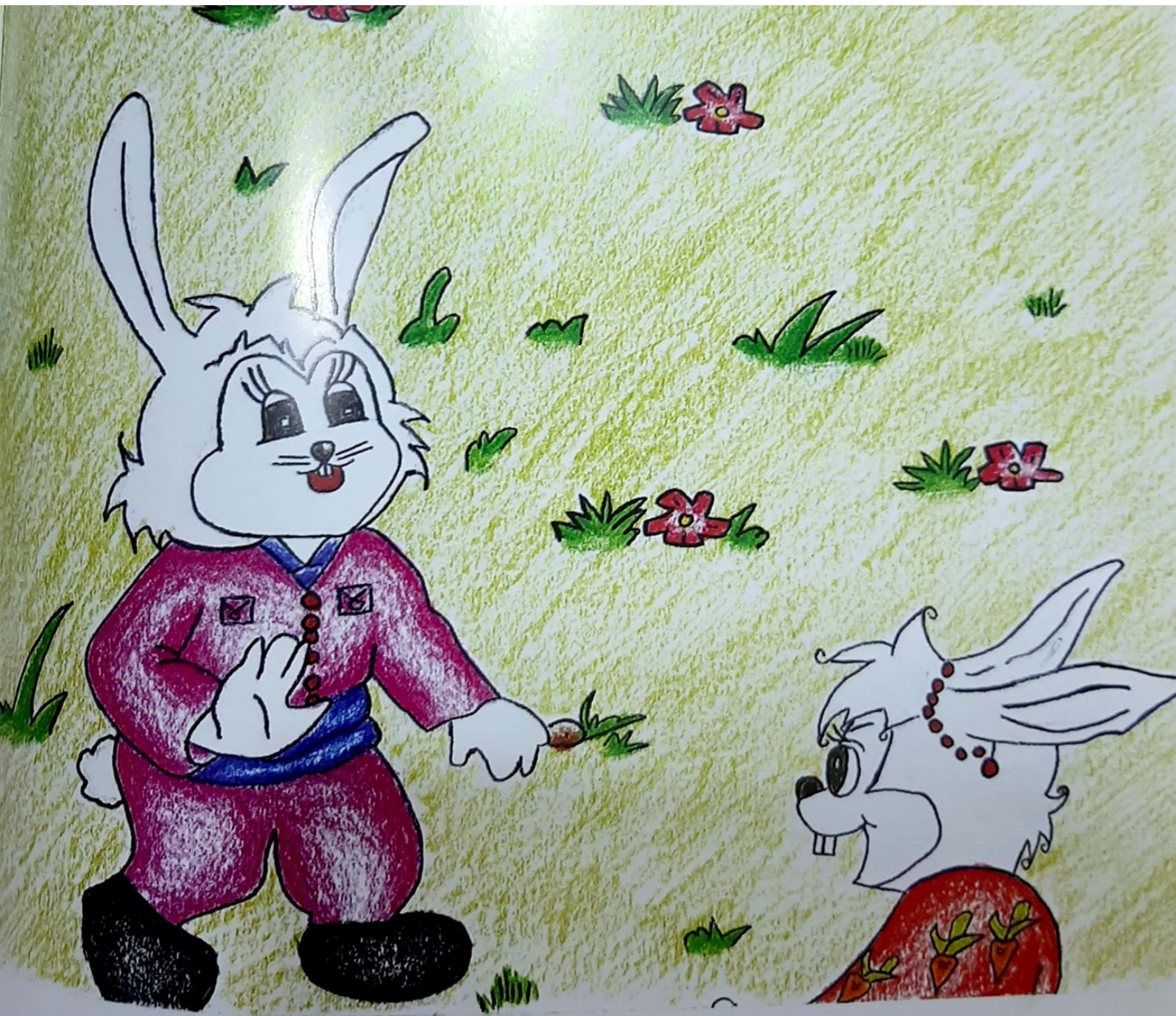

لهبەر ئاویڤنه کهدا جله کوردییه کهی لهبەر کرد و قژی شانہ کرد. ئەمجا گولدانہ گولہ بۆنخۆشہ کهی لهسەر میزہ که هه لگرت و به پهنجہی کهوتہ خسووکهدانی که پۆی، گولہ کهش به نازہوہ دوو پژمہی کرد و جلوہرگ و دەم و چاوی بۆنخۆش کرد.

وریا رویشت بۆلای هاوریکانی که له دهوری ئاگر کو بیوونهوه و قسهیان ده کرد و پیده که نین. کاتیک
(خدر) دهستی کرد به سهما کردن، وریا چاوی له په نجه ره ی مالی (لانک) بوو. لانک کچی خالی بوو، به لام
باوکی به وریای نه ده دا.

رۆژیکى بههاری جوان، لانک بۆ چاوپیکهوتنى وریا هات. وریا به بینینی لانک زۆر خوشحال بوو، دهستی گرت و چوون بۆ قهد پالی ته پۆلکهیهک که پر بوو له ریواسی تازه و ئاودار.

وریا و لانک تازه دهستیان به خواردن کردبوو، له ناکاودا له کهناری قارچکیکی گهوره، شتیک له ژیر
رووناکی هه تاودا درهوشایهوه. دوو شه کری کلۆ بوو. وریا هیواش دهستی نزیک کردهوه و دوو شه کره
کلۆکهی هه لگرت و تامی کرد و ههستی به لهزه تیکی زور کرد.

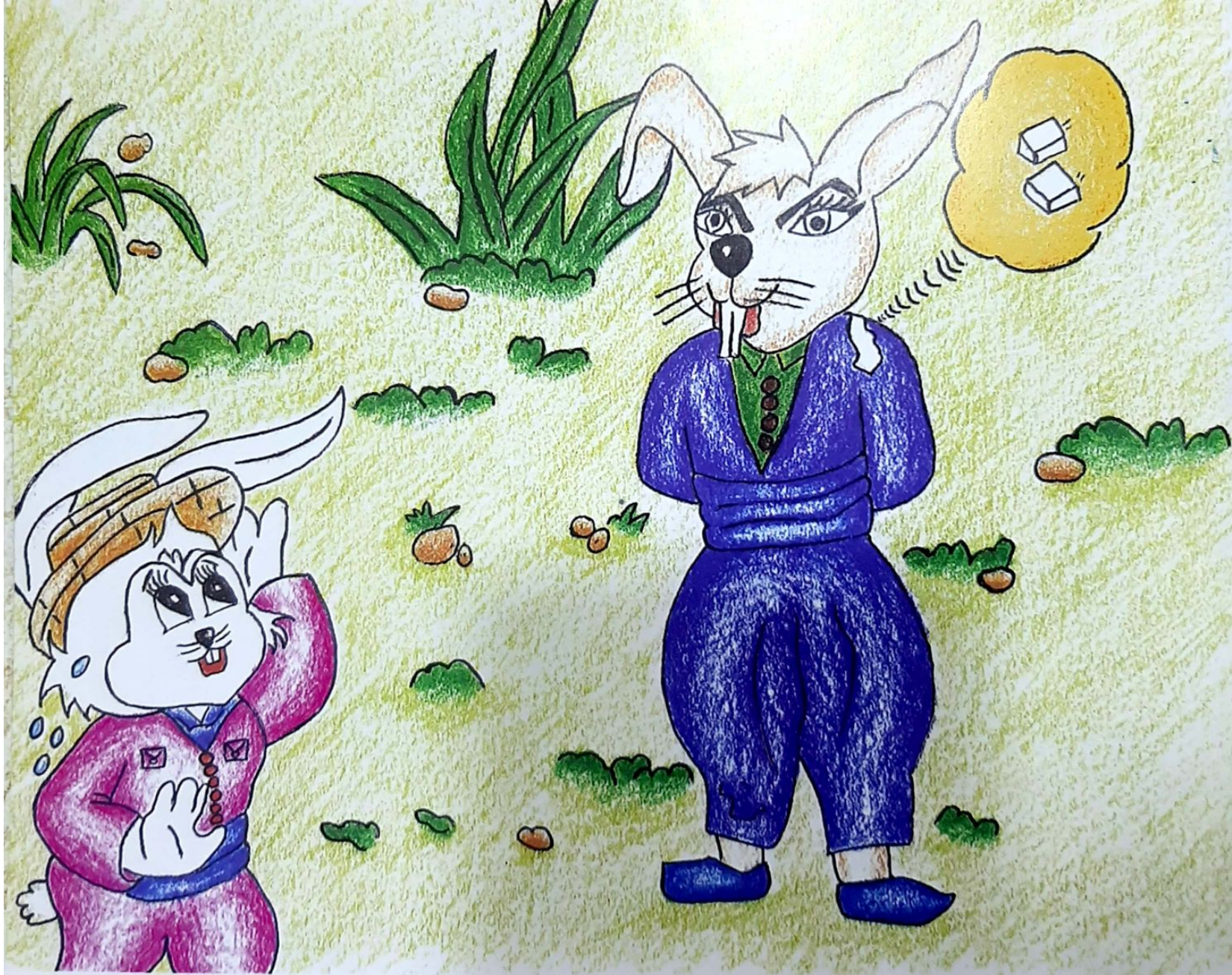
لانک به سهیره وه وتی: «خۆشه!» وریا به په له ئه وی دیکه ی پێدا و دهستیان به خواردن کرد و وتیان: «چ تام و چێژیکی خۆشی ههیه!»

له ههمان کاتدا لهسهه تهخته بهردیك دانیشتن و سهیری فرینی په پوولهیان دهکرد، لانک وتی: «خودایه سوپاس بو ئهه روژه جوانه!» وریاش به زهردهخهنهوه وتی: «بهلی، سوپاس بو خودا، که به هوئی ئهه وئویندارییهوه ریژی خوومان و خهلاتهکان دهزانین.»

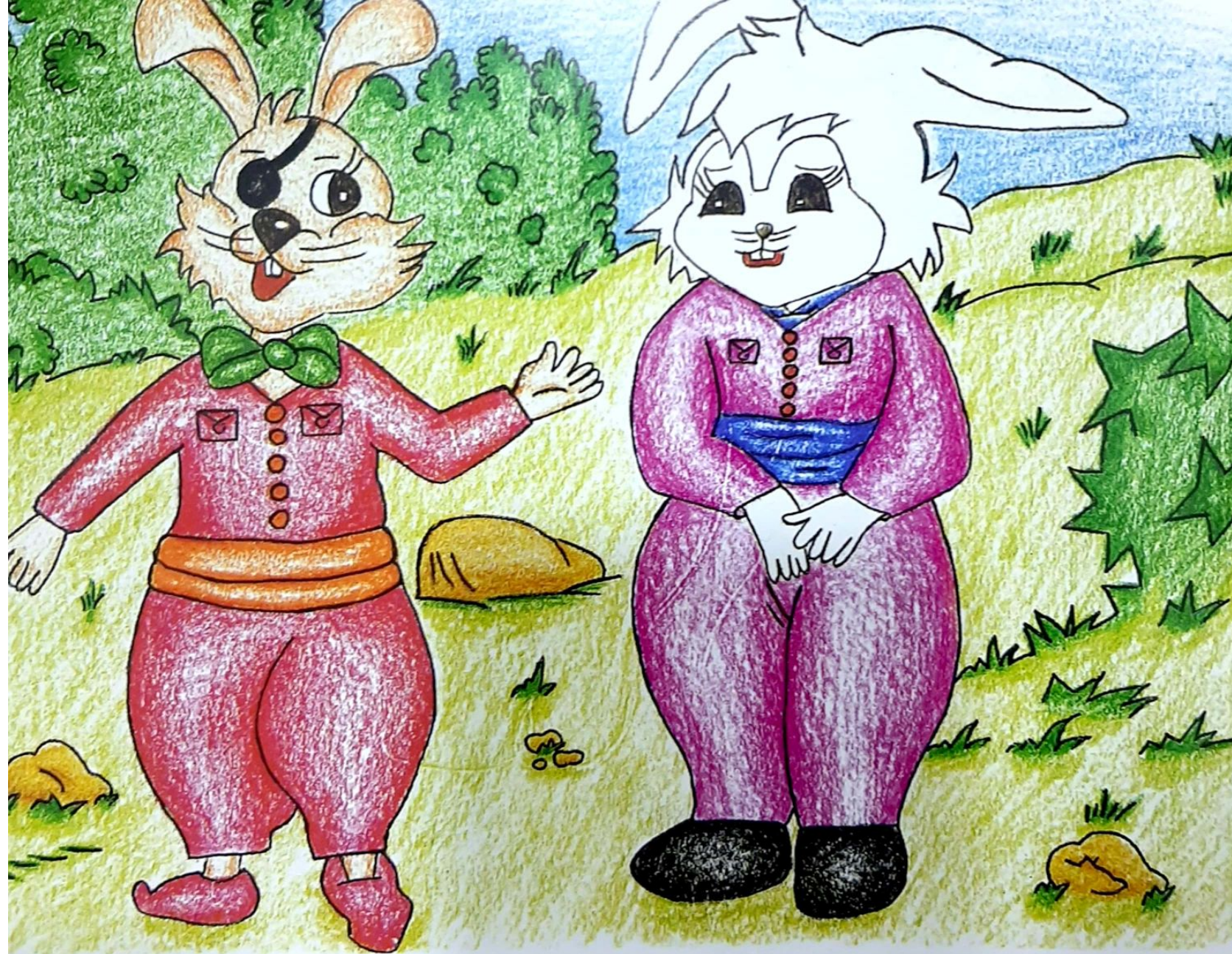
لانک که خالخالو که یهک به سهر تهنووره که یهوه نیشتبوووه، خستییه سهر دهستی و فووی لیکرد. ههروهها
که خالخالو که که دوور که وتهوه، رۆژه کانش تیپهر بوون تا خالی وریا بو سهردانی ئه وهات. وریا به
سهرسامیهوه سهیری کرد!

خالی وتی: «لانک لهو شیرینییه سپییه ی ئه و روژه زور دلخوش بووه. ئه گهر چند دانه ی که پیدابکهیت،
ئه وسا بو من دهرده کهویت که چندت خوشت دهویت و لانکت دهدهمی.»

که خالی بپوشت، وریا به خوشحالییهوه کلاوه که ی هه لدا به چه وادا و وتی: «هوی هوی...»

سبهی به یانی وریا و خدر له ههمان ته پۆلکه دهستیان به گهران کرد. خدر که له سهه ئیخه ی جل و بهرگه کوردیه که ی بۆن باخی به ستهو، و هاوشیوه ی چه ته کانی ده ریا چاوی به ستهو. سات به سات به گالته به دهنگی به رزهوه دهیوت: «ئه ها په یدام کرد!»

وریا به پهله خوی ده گه یانده نه و پرسپاری ده کرد: «کوانی، کوانی؟» خدر به شیوه یه کی گه مژانه دهستی به پیکه نین کرد. چند روژیک تیپه ری. خدر وتی: «هاوری، خوم کچیکی باشت بو په یدا ده کهم با بگه رینه وه» وریا پیکه نینی پیی ده هات.

خدر وه لامی دایه وه: «فس، هه موو کچه کان بو من شیته دهن، بو رازاوه ترین و قه شه نگترین که رویشکی کوردستان!» وریا که له پیش خدره وه ده رویشته به هیمنی وتی: «چه نده خوش خوی هیوادار ده کات!» له وکاته دا ژیر پیی به تال بوو و کهوته دۆلپکی پر له لقو پۆپی درهخت و قاچی راستی بریندار بوو.

وریا که له ئیسی پپی ناله‌ی دههات و له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ستا و شه‌له‌شه‌ل به‌ ری‌گادا رو‌بشت و له‌پر‌دا له‌ نزیک به‌ردیکی قاوه‌یی شه‌کردانیکی شکاوی دۆزییه‌وه.

ده شه کړی کلوی بینی. وریا به دلخوشیبه وه هاواری کرد: «پهیدا بوو، پهیدا بوو!»

خدر که گوئی له دهنگی هاوریکه ی بوو، هوهای کیشا.
وتی: «تۆخه ی تۆخه ی! به هو ی که رویشکیکی خوش شانسی وه ک منه وه رزگاری بوو! تا خدر هه بی، خهم
نابی، گه وره کان وتوو یانه!»

به په له پښتوینه کې له کهمهری کردهوه و سهړیکې بو خواری دۆله که شوړ کردهوه.

تا هاوريكهى به يارمه تى نهو بتوانى سه ربكه و يت.

کاتیکی پیچوو که خدر قاچه برینداره که ی وریای بهست و ئه دووانه له ریگی گه رانه وه بو گونده که بو
(مالی ئه وین) روشتن.

نزيك ئىتوارة بوو كه وريا و خدر گه يشتن بو مالى خالى...
خاله هەر وهك ههميشه به رووى ناشرينه وه دهرگاي لى كردنه وه و پرسىارى كرد: «ها ها، شيرينييه
سپيه كهت دوزيبه وه؟» وريا وه لامى دايه وه: «به لى خاله گيان.»

کاتیک ده‌شکره کلؤکه‌ی بینی زهرده‌خه‌نه‌یه‌ک گرتی و وتی: «ئاخری کچه کیژۆله‌که‌م گوئی دایه‌ قسه‌ی من و میردی به‌که‌رویشکیکی ساماندار کرد! جا ئیستا له‌پیش چاوانم ون به!» دواتر ده‌رگاکی داخست. خدر له‌به‌ر ناره‌حه‌تی وتی: «ئای پیره‌میردی به‌دده‌ر، له‌بوئی ناخۆشی ده‌مه‌که‌ت خنکام، پف! پف!»

ورپاش که له قسه کانی خالی زور ئالۆز ببوو. چاوی خه موکی له ئاسمان بری و وتی: «نا نا، لانک هه میسه بو من وه فادار ببوه و به وه فاش ده بییت.» هاوین گه یشته، لهو کاته دا وریا قاچی باش ببوو، به لام چونکه هه والی له لانکی نه ده زانی، زور خه مناک بوو.

وریا هه‌موو روژیک به چاوانی پر له فرمیسکه‌وه ده‌چوو بو قه‌راغ شه‌قامه‌که و چاوه‌ری ده‌کرد. خالی له
پشت دره‌ختیک خوی ده‌شارده‌وه تا به حالی وریا پیکه‌نیت.

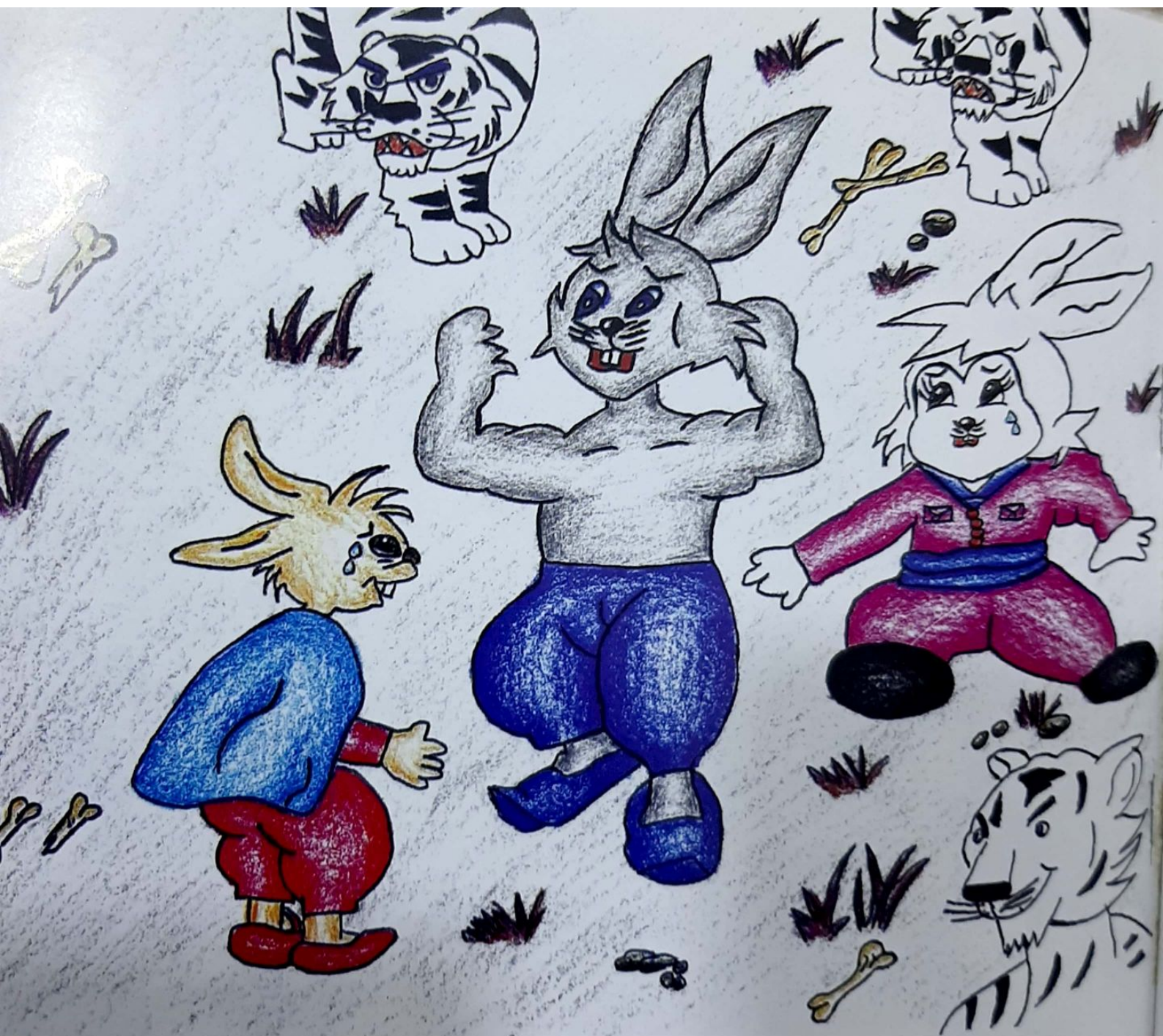
له وه رزی پایزدا شه مال که سه مای ده کرد و گه لای زهر د و نارنجی دره خته کانی بو سهر زهوی ده وه راند. به هیواشی خوی به روخساری وریادا خشانند و دهنگی لانکی به گوی گه یاند: «وریا... وریا... فریامکه وه!» وریا چاوی کرده وه و وتی: «ئه وه نیشانه یه له لایهن خودا وه، تا به دوا ی لانکدا بگه ریم! سو پاس خودایه.»

چەند رۆژئىك دواتر، وريا له گەل خدر چوون بۆ سەفەر. خدر له بەر خۆيەوه دەيوت: «ئۆف ئۆف، نازدارم، نازدارم، شوخ و شەنگم من!» له ناکاودا سيبهريكى رەشى گەورە لەسەر سەوزەکان دەر کەوت. خدر سەرى بەرز کردەوه و له ترسان هاواری کرد. چونکە ئەو سيبهره، سيبهري (شيرخان پلنگ) بوو.

خدر نه‌وهندهی بتوانیت خیرا رایکرد و له پشت دره‌ختیکه‌وه خوی شارده‌وه. به‌لام به بینینی هاوریکه‌ی له نیوان په‌نجه‌ی پلنگه‌که‌دا تو‌قا و وتی: «نه‌گه‌ر شه‌هید بم، دنیا هونه‌ر و جوانی خوی له ده‌ست ده‌دا، به‌لام ده‌بیت‌نم گیانه‌ پیروزه‌ بخمه‌مه‌ ترسییه‌وه، هیرش! نای، نای...!»

کاتیک وریا و خدر به ناگا هاتنهوه، خوڤان له گوږه پانیکی گلیدا بینی، تا پلنگه کان پیشبرکیی ئەو دووانه له گهل کهرویشکه رهش تهماشا بکهن. پیشبرکیی دهستی پیکرد. خدر وتی: «یه ک، دوو، سی وەرگره ئەندام قهشەنگ!»

به لام چونکه سه ری گیژی ده خوارد، مستی له دهم و چاوی وریادا. دواتر وریا و خدر به برینداری به سه ر
 زهوییه کهدا کهوتن. به لام وریا خوی به دهسته وه نه دا و له ناکاو به یارمه تی خدر پشتوینه کهی به دهوری
 کهرویشکه ره شه وه پیچا و کهرویشکه ره شه کهوت به زهویدا. پلنگه کان له سه ر سورماندا واقیان ور مابوو.

خدر به هه لکردنی شه‌مال، چاره‌که‌ی له‌گه‌ردنی کرده‌وه و فرییدا بو‌حه‌وا و وتی: «ده‌ناسیتیم، جلوی‌ه‌رگی کوردی، شانازی تیمه!» (شازن پلنگ) له‌وریا و خدر نزیك بو‌وه. خدر له‌رززی و وتی: «به‌به‌به‌به، له‌م چه‌سته جوانه! به‌به‌به‌به له‌مانگی شه‌وی چوارده!» دواتر گولیکی سیس که به‌خته‌وه‌راند له‌سه‌ر زه‌وی، که‌رتبوو، پیشک‌ه‌شی شازنه پلنگی کرد.

خۆشبهختانه سازنه پلنگ کاتیک تووره بییه که ی رهوییه وه وتی: «تا په شیمان نه بوومه ته وه، راکهن.»
وریا به سهرسورمانه وه چاوی تیبری و خدر به هیواشی وتی: «ئاخری ئهم په نده ی خۆم له خۆشه ویستی
من، ئازه له کان دهن به خۆمانه» به کارهات! کاتیکی زوره له سهری کار ده کهم، ئای له من!»

وریا و خدر که لهو شوینه ترس هیئنه ره رزگاریان بوو.

گه‌یشته گوندیک و له هاورپیه کی لانکه‌وه که نانی پیدان، هه‌والی خوشیان بیست. کاتیک شه‌کری کلوی
بیسی لانکی بیره‌اته‌وه که باسی وریا و شیرینییه سپیه‌که‌ی بو کردبوو.
پانسان قه‌شنگترین (قه‌لای کچان) دهر‌که‌وت.

لەم شوێنەدا لانک و کچەکان گۆزەیی گل دروست دەکەن. خدر بە دوو پاسەوانە کەیی قەلای وت: «بەندەیی بەریز خدر قارەمانە و ئەمەش غولامی بی چارە، وریا.» پاسەوان پێکەنی و وتی: «بەلام مل باریک تۆ زیاتر لە لاشەیی مردوو دەچیت نەک قارەمان!»

خدر به توورہ بیہوہ وتی: «بی ہونہر، جہستہ ی من مؤدیلی رۆژہ، گیل.» خہریک بوو له گہل یهک شہر
بکهن که شازن پلنگ دەر کہوت.

خدر به دهنگی بهرز وتی: «گیان! به هوئی خوشه ویستی من لهسه زهوی نهنگی ئاواره بوو.»
له کاتیکدا که شازن پلنگی ئارام ده کردهوه، پیریژنی بازارگان هاته دهرهوهو وتی: «بهم زه به لاجهوه هاتوون
ماله کهم تالان بکهن؟»

وریا وه لآمی دایه وه: «دایه گیان، هاتووم له گه ل لانک بو مال ه وه بگه ریینه وه.»
 پیریژن سهیری کرد و وتی: «به زور یادانه وهی "؟" پاره ی ئالتوونم؟»
 وریا بیدهنگ بوو و دواتر وتی: «ئیش ده که م نه گه ر چی ده سه لات له گه ل ئیمه یه به لام مافمان هه یه!»

به فرمانی پیرنژن لانک هات. فرمیسک له چاوی وریا و لانک هاته خواری و خدریش چاو به گریان
دهیوت: «پیرۆزه پیرۆزه! خواجه زاوایی من!»

له لانک ده بیستری، کاتیک باوکی، له لای پووری دایده نیت، پووره پیره که ی، لانک به (پیریژنی بازارگان) ده فروشییت. به لی، نه و روژه جوانه به خواردنی شه کری کلۆ تیپه ری.

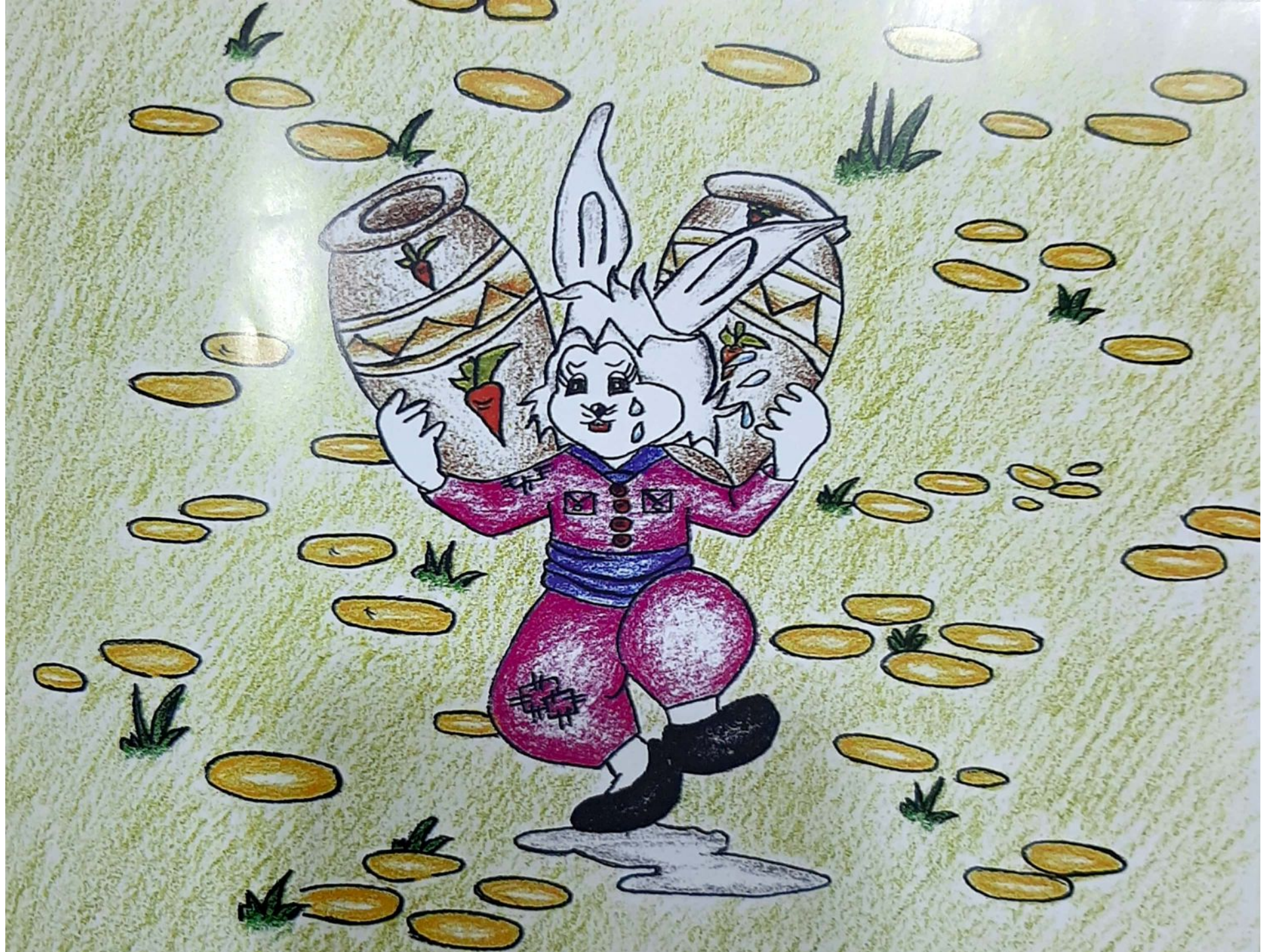
لانگ و وریا ههستیان بهوه کرد ئهم (شیرینییه سپییه)ش خه لاتیک بوو له لایهن خواوه تا یه کتر بدوژنه وه.

کاتیک جیابوونه و خدر که له گه ل شازن پلنگ دورده که و ته وه، وتی: «پاله وان خدر رویشته، ریز دانین!»
وریا و لانک که ههستیان به غه مباری ده کرد، پیکه نین.

چەند مانگىك بەسەر چوو و وریای ماندوو له قەلای كچان سەر قالی كاری قورس بوو و كاتی نیوهرۆ له تەنیشت لانك له نیوان سەوزە گیا و گول نانیاں دەخوارد.

هېڅکله نه و هک کورې خوږی له گهډ پیریزن رهفتاری ده کرد و ته نیا ده یوت: «بهلی دایه گیان.»
نم همواله خوشه بوو به هوږی دوژمنی پووری لانک و پاسه وانی قهلا.

رۆژنیک که لانک له گهڵ مهله کان بوو و به گۆرانی و سهما خوشحالی خۆی دهردهبری.
که پووری بینی، وتی: «ئهم کچه لاوازه شازن بییت؟! ههرگیز نابیت به شادی ژیان تیپهر بکات!»

بەم بېرۆكە ناپەسەندەيەوه بۆ قەلا چوو و بە وریای وت: «براکەم وا تیگەیشت بوو که لانک له گەل تۆ بۆ قەلا رایکردوو و ئەمرۆ که کچە کە ی له گوند بینی، بەهیز له گەل خۆی بردیەوه بۆ مالهوه... ئای داماو!»

وریا سهر سام بوو و بریاریدا بو دهره‌وه‌ی قه‌لا بچیت. که یه کیچ له پاسه‌وانه‌کانی قه‌لا به توره‌بیه‌وه له ورایی داواکرد به خیرایی بگه‌ریتته‌وه. وریا وه‌لامی نه‌دایه‌وه. پاسه‌وان به نیفره‌ت که‌وانی به‌ره‌و وریا نیشانه گرت و هاواری کرد: «هژی وریا!»

وریا گهراپهوه و له پر تیریک له دلیدا و مرد. لانک به بینینی تهرمی وریا هیژ و توانای نهماو مرد.

ٲهو دووانه چونه بههشت، چونه بی ٲازار و ٲاک بوون. به لام باوک و ٲووری لانک به نه خوشی مردن و ٲاسهوانی قه لاش رایکرد، لهزهوی ٲازه له کان بووبه داوهوه.

كۆلە جوانە كان، ئەگەر دوو كەرويشكى سىپى بە راكردن بۇ خەونى ئىيۈە ھاتن، دوو شە كرە كلۇ بۇ كيسە كەيان
فېرى بدن، بە ئامانجى خۇتان دەگەن.

كۆلە جوانەكان، ئەگەر دوو كەروئىشكى سىپى بە راكردن بۇ خەونى ئۆپە هاتن، دوو شەكرە كلۆ بۇ كىسە كەيان
فېرى بەدن، بە ئامانجى خۇتان دەگەن.

له بلاقراوه كانی خانہی سمۆره

وہزارہ تہی رۆشنبیری و لاوان
بہر پوہ بہرایہ تہی گشتی رۆشنبیری و ہونہر و وہرزش و لاوانی سلیمانی
بہر پوہ بہرایہ تہی خانہ ی سمۆرہ

سہر پەرشتی بہرہم: تریفہ محمہد ئہحمہد

ناوی کتیب: کەرۆشکی ئہویندار

بابہت: چیرۆک

نووسین و تایپ و نامادہ کردنی وینہیی: زہمانہ سالم

پیداچوونہوہ و ہلہ چنی: سۆران ئہنوہر

نہخشہ سازی بہرگ و ناوہوہ: ہلہ لالہ عہزیز

سہر پەرشتی چاپ: دانا تہیب مہنمی

چاپخانہ ی

تیراژ: (۱۵۰۰) دانہ

لہ بہر پوہ بہرایہ تہی گشتی کتیبخانہ گشتیہ کان ژمارہ ی (۲۱۷۸) ی سالی (۲۰۱۳) ی پیدراوہ

۳۱۸۵۶۹۹ ☎

E_mail:

Xanaysmora@hotmail.com

ناونیشان: سلیمانی / تہنیشٹ بہر پوہ بہرایہ تہی باجہ کان - نزیک بہر پوہ بہرایہ تہی پولیسی ہاتوچۆ

نرخ: ۱۵۵۰ دینار

مافی لە چاپدانئە بۆ بەرپۆه بەراییه تی خانەئە سمۆرە پارێزراره

© ۲۰۱۳